

det i gennemsnit ændrer mindre end en nævnsafgørelse årligt.

Det foreslås for så vidt angår *Landsskatteretten*, at alle klagesager som udgangspunkt afgøres i Landsskatteretten som sidste administrative klageinstans. Det betyder, at de omkring 1.400 klagesager, der i dag afgøres af ToldSkat eller Ligningsrådet, som udgangspunkt overføres til afgørelse i Landsskatteretten. Herved opnås en klarere adskillelse mellem den myndighed, der klages over, og den myndighed, der klages til.

Klager til ToldSkat udgør et meget broget spektrum, der spænder fra klager over afgørelser i traditionel forstand, f.eks. af en anmodning om en bevilling eller dispensation, til klager/indsigelser mod afgørelser/beslutninger, der ligger i det »grå« område mellem afgørelser og beslutninger om sagsbehandling, f.eks. om hvilke oplysninger, der skal tilvejebringes, for at der kan træffes en lovlig afgørelse. Disse klager spænder også fra klager over afgørelser om egentlig myndighedsudøvelse over for en borger til klager over afgørelser om driftsmæssige forhold, herunder personale spørgsmål.

Derfor foreslås, at skatteministeren bemyndiges til undtagelsesvis at henlægge afgørelsen af klager i visse sagstyper til en særlig enhed i told- og skatteforvaltningen i stedet for afgørelse i Landsskatteretten. Denne enhed kan være den samme, som udfører sekretariatsbetjening for skatte- og vurderingsankenævn. Denne bemyndigelse vil tillige kunne benyttes til at afskære klage til skatteministeren eller skatteministerens departement.

Det foreslås, at skatteministeren skal kunne indbringe afgørelser truffet af Skatterådet for Landsskatteretten til prøvelse, når afgørelserne indeholder en stillingtagen til EU-retlige forhold. Landsskatteretten vil i forbindelse med denne prøvelse kunne indhente en præjudiciel udtalelse om spørgsmålet fra EF-domstolen. Det er herved forudsat, at EF-domstolen anerkender Landsskatteretten som en domstol i EU-retlig forstand. Det foreslås, at der ydes fuld omkostningsgodtgørelse i sådanne sager.

Det foreslås, at medlemmerne af Landsskatteretten ligesom i dag udpeges af henholdsvis Folketinget og skatteministeren, men således at skatteministeren bliver mindre bundet af at udpege repræsentanter for bestemte samfundsinteresser, hvorved Landsskatterettens sammensætning løbende kan tilpasses til samfundsudviklingen. Det foreslås således, at skatteministeren alene bindes til at udnævne mindst en repræsentant for henholdsvis erhvervslivet og lønmodtagerne.

Det foreslås, at antallet af medlemmer af Landsskatteretten øges med to som følge af den foreslåede sags-tilgang.

Det foreslås, at antallet af retsmedlemmer, der udpeges på grundlag af juridiske kvalifikationer, øges fra 9 til 11 under hensyn til den øgede kompleksitet i de sager, som forelægges Landsskatteretten til afgørelse.

Det foreslås, at faktisk fravær fra Landsskatteretten i mere end 6 måneder medfører tab af medlemskab af retten.

Det foreslås, at Landsskatterettens præsident bemyndiges til at henlægge klagesager til afgørelse af en af Landsskatterettens embedsmænd. De afgørelser, der efter forslaget vil kunne påklages til Landsskatteretten, vil udgøre et meget broget spektrum, hvoraf en betydelig del ikke vil kunne bære en egentlig behandling under medvirken af retsmedlemmer. Denne bemyndigelse til retspræsidenten til at henlægge klager til kontorafgørelse er primært tænkt anvendt på de klagesagstyper, der efter forslaget overføres fra afgørelse af ToldSkat til afgørelse af Landsskatteretten.

Det forudsættes, at retspræsidenten opstiller generelle kriterier for, hvilke sager der kan afgøres på kontorniveau, og at disse retningslinier offentliggøres. Retspræsidenten kan ikke bestemme kontorbehandling fra sag til sag, men retspræsidenten kan ud fra en konkret vurdering bestemme, at en klage, der ellers skulle afgøres på kontorniveau, på grund af klagens særlige karakter skal afgøres under medvirken af retsmedlemmer.

Der ydes i dag ikke omkostningsgodtgørelse ved klage til Told- og Skattestyrelsen i sager om told eller afgifter samt sager om arbejdsgiverkontrol, bortset fra hæftelsessager. Det foreslås på den baggrund, at der heller ikke ydes omkostningsgodtgørelse ved klage over sådanne afgørelser til Landsskatteretten, når klagen efter landsskatteretspræsidentens beslutning afgøres af en embedsmand i Landsskatteretten.

Reglerne om det administrative klagesystem findes i kapitlerne 3-6 og 14-16 samt i § 14, stk. 2.

4.4. *Indbyrdes kompetence*

4.4.1. *Gældende ret:* Efter skattestyrelseslovens § 36 kan de kommunale skattemyndigheder, skatteankenævn, vurderingsankenævn og told- og skattemyndighederne ikke træffe afgørelse i sager, i det omfang Ligningsrådet eller Landsskatteretten har taget stilling til sagen. Det samme gælder Ligningsrådet i forhold til Landsskatteretten.

4.4.2. *Forslag til ændringer:* Det foreslås lovfæstet, at skatteministeren ikke kan træffe afgørelse om en ansættelse af skat eller vurdering af en fast ejendom,